

Històries del PORT

El drakkar

La punxeguda silueta d'un drakkar no sempre anunciava la imminència del saqueig. Aquestes embarcacions llargues, estretes i simètriques van servir als escandinaus de fa més de mil anys per fer incursions guerreres, però també per al comerç i l'exploració. Els drakkars van arribar a ser les naus més avançades del nord d'Europa, pensades per creuar els oceans. De fet, eren vaixells tan venerats que es convertien en un element central en els funerals dels senyors víkings. Segons les creences, els portarien fins al més enllà.

Un viatge rodó

Quan tot surt tal com ho havíem previst, sense incidències o maldecaps, parlem d'un viatge rodó. En terminologia marítima, però, un viatge d'aquesta mena fa referència a una travessa d'anada i tornada, sempre i quan el vaixell surti i torni des del mateix port; tant si hi ha hagut imprevistos com si no.

Pioners de la natació

Des de l'any 1917, el litoral barceloní ha viscut molts canvis. A la sorra de la platja de la Barceloneta (al fons de la imatge) hi havia establiments temporals per al bany, els vestidors de fa un segle, per on passaven els banyistes abans d'estirar la tovallola. La proximitat dels tallers Vulcano (l'edifici de l'esquerra) no feia minvar les ganes dels barcelonins de gaudir d'una bona capbussada. Els professionals de la natació, però, es reunien al Club Natació Barcelona, entre els tallers i el mar.

Fundat l'any 1907 per l'esportista marsellenc Bernat Picornell, el de Barcelona va ser el primer club de natació de tot l'Estat. L'emplaçament original es trobava a l'edifici públic dels Banys Orientals de la Barceloneta, tot i que l'increment de socis va obligar a buscar un lloc més ampli. Per això tres anys més tard es van ocupar els Banys de Sant Sebastià, un pavelló de fusta que s'aguantava sobre barres de ferro a la mateixa platja. Un temporal, però, es va endur aquesta estructura l'any 1914 i els socis van

interessar-se per un terreny al costat dels tallers Vulcano. La Junta d'Obres del Port de Barcelona i el seu president, Ròmul Bosch, van tenir un paper destacat en la concessió d'aquest emplaçament, ja que es van fer càrrec de les despeses. L'únic problema que plantejava la nova seu era que no hi havia accés a la platja, per això es va construir una escala metàl·lica que permetia als nedadors arribar a l'aigua.

El Club Natació Barcelona també va ser pioner en la pràctica del waterpolo. Picornell organitzava cada diumenge un partit a primera línia de mar entre tots els que s'hi volguessin sumar. L'any 1908, els socis del club van disputar el primer partit contra oponents estrangers, els tripulants del creuer britànic Bacchante. Dos anys després, a Niça, jugarien el primer partit oficial contra un equip professional.

La història del Club Natació Barcelona va seguir creixent, amb fites destacades com la participació dels seus membres als Jocs Olímpics d'Anvers, l'any 1920. L'ampliació del seu recinte ha anat paral·lela al creixement del Port de Barcelona.